

kan jo ikke blive Tale om væsentlige Ændringer. Jeg haaber derfor, at Udvalgsbehandlingen maa blive saa kort, at det kan lykkes at gennemføre Lovforslagene i indeværende Rigsdagssamling.

Med disse Ord skal jeg anbefale begge Forslag til saa vidt muligt uforandret Vedtagelse.

Frøkjær: De to Lovforslag, vi nu behandler, er jo ogsaa fremkommet paa Foranledning af den Kommission, som blev nedsat af den forrige Landbrugsminister, og jeg vil henstille til ærede Medlemmer, at læse den Betænkning, som denne Kommission har afgivet, idet man der vil finde Begrundelsen for disse Lovforslag. Kommissionen har i det væsentlige været enig, og de her fremsatte Lovforslag støtter sig til Loven af 1906, som midlertidig har været sat ud af Kraft under Krigen, idet vi fik den første midlertidige Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning i 1918, og denne Lovs Gyldighed er blevet forlænget hvert Aar, indtil vi nu skulde se at faa en varig Lov. Hvis vi ikke faar vedtaget Lovforslagene inden 1. April, vil den højtærede Landbrugsminister sikkert fremsætte Forslag om en ny midlertidig Lov; men jeg haaber, at vi kan blive enige og faa Lovforslagene vedtaget, da jeg mener, det er et betydeligt Fremskridt fra det bestaaende.

Hovedbestemmelserne i Lovforslaget om Jords Udstykning og Sammenlægning i det gamle Land findes i Lovforslagets § 2. Der har man samlet alle de indskrænkende Bestemmelser, som skal være gældende for Udstykning og Sammenlægning; og i § 3 samler man alle de Tilfælde, hvor man mener, at Ministeren skal være berettiget til at fravige Bestemmelserne. Herom har Kommissionen været enig. Det, vi har været uenige om, er egentlig kun § 14. Fra konservativ Side havde vi helst set, at Paragraffen havde faaet samme Udseende som i det Forslag, den forrige Landbrugsminister fremsatte. Der stod i dette Lovforslags § 14: „Under Iagttagelse af, at ingen Landbrugsjendom nedlægges som selvstændigt Brug, kan Jorder i øvrigt med de af Bestemmelserne i denne Lov følgende Begrænsninger frit sammenlægges og benyttes.“ Jeg mener, at dette maatte være tilstrækkeligt. Naar ingen Landbrugsjendom kan nedlægges, og man overholder de Bestemmelser, som findes i Forslaget om Jords Udstykning og Sammenlægning, skulde man ikke synes, det kunde være rigtigt at gaa med til en indskrænkende Bestemmelse, hvorefter Gaarde, som har 4 Tdr. Hartkorn, ikke kan

købe Jord og lægge til. Jeg synes, det er en alt for indskrænkende Bestemmelse, og jeg kan slet ikke forstaa, at det skal være nødvendigt. Den højtærede Minister siger, at hvis vi ikke faar den Bestemmelse, vil de kapitalstærke Landbrugere opkøbe Jorden og fordyre den, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kr. Johansen) siger, at det vil forhøje Jordpriserne, at de, der har over 4 Tdr. Hartkorn, kan faa Lov til at lægge et Stykke Jord til deres Gaard. Ja, men at de Landbrugere, der har over 4 Tdr. Hartkorn, er mere kapitalstærke end de Landbrugere, der kun har 2 Tdr. Hartkorn, er dog vist ikke givet. Den Mand, som har 2 Tdr. Hartkorn, kan jo være lige saa kapitalstærk som den, der har 4 Tdr. Hartkorn; men han med de 2 Tdr. Hartkorn maa godt lægge Jord til, medens han, der har over 4 Tdr. Hartkorn, ikke maa gøre det. Jeg synes, at Paragraffen, saaledes som den lød i det Forslag, der blev fremsat af den foregaaende Landbrugsminister, var fyldestgørende; og jeg vil haabe, at der, naar vi nu kommer til en Udvalgsbehandling, kan blive Enighed om at indsette den igen.

Naar det siges, at ingen Landbrugsjendomme kan nedlægges, er det egentlig ikke ganske rigtigt; for der staar jo i § 15, at Landbrugsministeren kan efter Kommuneraadets Anbefaling meddele Tilladelse til Sammenlægning af flere paa een Ejers Haand forenede Landbrugsjendomme, hvorved dog maa iagttages, at Sammenlægningen kun maa omfatte højst 3 Ejendomme med et samlet Tilliggende af som Regel ikke over 3 ha boniteret Maal.

Med Hensyn til det andet Forslag, om Jords Udstykning i Sønderjylland, var den ærede Ordfører for Venstre inde paa, at man skulde have en anden Bestemmelse i § 1. Naar det er kommet til at staa saaledes, som det staar her, saa at der regnes med Daler og Nettoskyld, er det, fordi de sønderjydske Repræsentanter, vi havde i Kommissionen — jeg havde selv den Ære at være Medlem af Kommissionen — har foreslaaet det; vi andre, som ikke var saa godt kendte med Forholdene i Sønderjylland, maatte da nødvendigvis gaa med dertil. Maaske det kan være rigtigt, at det bliver forandret — det skal jeg ikke kunne sige, for det er første Gang, jeg hører et saadant Forslag —, men det kan vi jo forhandle om i Udvalget.

Jeg skal anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling, og jeg haaber, at vi maa kunne naa et Resultat, og at vi faar § 14 ændret til det, den var, da den forrige Landbrugsminister fremsatte Forslaget.